

Dalszy rozwój

Stały przyrost zbiorów oraz z roku na rok rosnąca liczba czytelników sprawiły, że lokal zajmowany przez PiMBP okazał się daleko nie wystarczający. Po licznych poszukiwaniach władze miasta zdecydowały się na przekazanie na użytek PiMBP połowy budynku przy al. Tysiąclecia 22. Nowa siedziba tylko w niewielkim stopniu poprawiła trudną sytuację lokalową Biblioteki. Niektóre funkcje musiały być lokalizowane w równie ciasnych i mało wygodnych lokalach filii bibliotecznych (m.in. Dział Gromadzenia i Opracowania Zbiorów w części zajmował pomieszczenia Filii nr 2 przy ul. Chrobrego na Osiedlu Piastowskim). Do budynku przy al. Tysiąclecia 22 PiMBP przeprowadziła się w 1972 r.

W związku z nowym podziałem administracyjnym kraju na 49 województw i likwidacją powiatów, Biała Podlaska awansowała na stolicę nowo utworzonego województwa białkopodlaskiego, a z mocy prawa Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna została przekształcona na Wojewódzką Bibliotekę Publiczną. W połowie 1982 r. WBP zmieniła nazwę na bardziej adekwatną do jej roli i pełnionych funkcji i od tego czasu aż do kolejnej reformy administracyjnej, tj. do 31 grudnia 1998 r. funkcjonowała jako Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna.

W związku z powstaniem województwa białkopodlaskiego i przejęciem przez Bibliotekę wszystkich funkcji biblioteki stopnia wojewódzkiego, WBP przystąpiła do odpowiadającej nowej roli modernizacji struktury organizacyjnej, co wiązało się m.in. z objęciem szeregu bibliotek, które znalazły się w granicach nowego województwa, opieką merytoryczną i nadzorem instruktorskim. Utworzono trzy Oddziały Terenowe WBP: w Parczewie, Radzynie Podlaskim i Łosicach. Ten ostatni z powodu braku możliwości kadrowych przy obsadzie stanowisk instruktorskich został najpierw ograniczony w swoich funkcjach do zadań związanych z gromadzeniem i opracowaniem zbiorów, a następnie (pod koniec lat osiemdziesiątych) zlikwidowany. Scentralizowany zakup nowości i wznowień wydawniczych, polegający na skumulowaniu środków finansowych przy WBP, spowodował znaczne spiętrzenie zadań spoczywających na pracownikach Działu Gromadzenia i Opracowania Zbiorów. W szczytowym okresie Dział ten prowadził zakup wraz z opracowaniem formalnym i rzeczowym dla 132 bibliotek w województwie.

Wzrost zadań, konieczność zatrudnienia nowej fachowej kadry pracowników, a przede wszystkim systematyczny i znaczący zarówno ilościowo, jak i jakościowo przyrost księgozbioru wkrótce sprawił, że budynek przy al. Tysiąclecia 22, dzielony z Wojewódzką Radą Związków Zawodowych i przedszkolem, stał się zbyt ciasny i nie mógł już pomieścić wszystkich funkcji biblioteki stopnia wojewódzkiego. Trwające od kilku lat zabiegi o pozyskanie odpowiedniego lokalu uwieńczone zostały sukcesem dopiero na przełomie lat 1981/1982. Wówczas to - po wybudowaniu biurowca na potrzeby Urzędu Wojewódzkiego - WBP otrzymała na swoją siedzibę zwolnioną przez Urząd Wojewódzki oficynę północną w poradziwiłowskim zespole parkowo-pałacowym przy ul. Warszawskiej 12a. Do nowej siedziby WBP wprowadziła się na początku 1982 r. i zasiedla ją do dnia dzisiejszego.

Od momentu powołania Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej jej kierownictwo objęła Maria Różańska, a jej zastępcami zostali: Grzegorz Michałowski i Jerzy Kaczyński. Po odejściu na emeryturę Jerzego Kaczyńskiego i rezygnacji z zajmowanych stanowisk przez M. Różańską i G. Michałowskiego wojewoda białkopodlaski w czerwcu 1982 r. powołał na stanowisko zastępcy Joannę Głowacką, a dyrektorem WBP w listopadzie tegoż roku został Jerzy Flisiński.